

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 895/2015
22.10.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.М., због кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М., адвоката Б.Д., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови – Судске јединице у Инђији К 322/13 од 26.03.2015. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 107/15 од 21.08.2015. године, у седници већа одржаној дана 22.10.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови – Судске јединице у Инђији К 322/13 од 26.03.2015. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 107/15 од 21.08.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови, Судске јединице у Инђији К 322/13 од 26.03.2015. године, окривљени М.М. је оглашен кривим за два кривична дела недавање издржавања из члана 195. став 1. Кривичног законика, па му је изречена условна осуда тако што су за наведена кривична дела најпре утврђене казне затвора у трајању од шест месеци, те је утврђена јединствена казна затвора у трајању од десет месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити ако окривљени у року од четири године, рачунајући од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Према окривљеном М.М., на основу члана 195. став 4. КЗ и члана 65. став 2. КЗ, одређена је обавеза да у периоду провере у року од једне године, рачунајући од дана правноснажности пресуде измири доспеле, а неплаћене износе законског издржавања и то: оштећеној малолетној Н.М.1, износ од 330.000,00 динара и оштећеном Н.М.2 износ од 330.000,00 динара и убудуће да редовно даје законско издржавање, а да ће се условна осуда опозвати и утврђена казна затвора извршити уколико не изврши одређену обавезу у предвиђеном року. Применом члана 264. став 1. ЗКП, одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет окривљеног М.М., а како су недостајали подаци о висини трошкова, применом одредбе члана 262. став

2. ЗКП, одређено је да ће о висини трошкова бити одлучено посебним решењем, када се прибаве подаци.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 107/15 од 21.08.2015. године, одбијена је као неоснована жалба окривљеног М.М., а првостепена пресуда је потврђена.

Бранилац окривљеног М.М., адвокат Б.Д., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и преиначи првостепену и другостепену пресуду тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе за кривично дело недавање издржавања из члана 195. став 1. Кривичног законика.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета и захтев браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. ЗКП, прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих у члану 485. став 1. тачка 1) ЗКП, као разлог предвиђена повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП, може поднети захтев за заштиту законитости само због повреде тог Законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1) члану 439. тачка 1) и 3) и члану 441. став 3. и 4. учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом. Бранилац окривљеног чија су права ограничена правима која у поступку има окривљени у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, може поднети захтев за заштиту законитости искључиво из разлога прописаних чланом 485. став 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног М.М., у захтеву за заштиту законитости истиче да, иако је у току поступка неспорно утврђено да окривљени има месечне приходе од 15.000,00 динара, да је 25 година ваљан и честит предузетник у Републици Србији, који је током 2007. године остао без средстава за живот, али да је и у таквим условима давао издржавање својој деци колико год је могао, нижестепени судови нису применили одредбу члана 195. став 2. КЗ, иако су за то постојали сви услови за њену примену. У захтеву се указује и то да када је у питању виност окривљеног не постоје релевантни докази који би указивали на кривицу окривљеног посебно имајући у виду чињеницу да окривљени нема новац и да је сву своју покретну и непокретну имовину поклонио деци.

Врховни касациони суд налази да бранилац окривљеног свој став да је правноснажном пресудом на штету окривљеног повређен кривични закон из члана 439. тачка 2) ЗКП, тиме што су нижестепени судови пропустили да примене

одредбу члана 195. став 2. КЗ, иако су за то постојали законски услови, темељи на чињеничном закључку да су постојали оправдани разлози због којих окривљени није давао издржавање, што је у супротности са чињеничним закључком првостепеног суда и изведеним доказима, да је окривљени као радно способно лице био дужан да уложи додатан напор да обезбеди средства за издржавање своје деце, чије су потребе континуиране и свакодневно се морају задовољавати, који закључак је у домену утврђеног чињеничног стања, а које не може бити предмет испитивања по захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу члана 485. став 4. ЗКП, па је захтев браниоца окривљеног оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа - судија
Бата Цветковић,с.р.**